

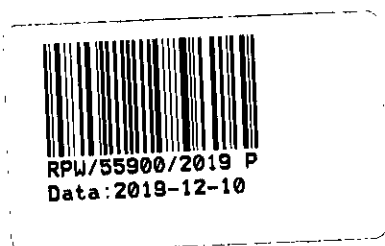

POLSKI
ZWIĄZEK
ŻEGLARSKI
POLISH
YACHTING
ASSOCIATION

al. ks. J. Poniatowskiego 1, 03-901 Warszawa
PGE Narodowy
tel.: +48 22 541 63 63, fax: +48 22 541 63 69
e-mail: pyabiuro@pya.org.pl, www.pya.org.pl
Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego
KRS: 0000081118, NIP: 5211184399, REGON: 007014979

L.dz.PZ/1121/W/2019

Warszawa, 9 grudnia 2019 r.

Szanowny Pan Marcin Nowak
Dyrektor
Departamentu Sportu Wyczynowego
Ministerstwo Sportu
ul. Senatorska 14, 00-082 Warszawa

Szanowny Panie Dyrektorze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 14 listopada 2019 r. (sygn. akt DSW-WSW.442.163.2019) dotyczące podstawy prawnej w zakresie pobierania opłat za wysyłkę patentów żeglarskich pragniemy wyjaśnić co następuje.

Na podstawie art. 37a ust. 7 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1568, 1901, 2170), dalej: ustawa o żegludze śródlądowej, właściwy polski związek sportowy wydaje osobom posiadającym odpowiednią wiedzę i umiejętności z zakresu żeglarstwa oraz spełniającym inne wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 15, dokument kwalifikacyjny określający uprawnienia do prowadzenia określonej wielkości jachtów żaglowych albo motorowych na określonych wodach.

Należy wskazać, iż kwestia charakteru prawnego dokumentu kwalifikacyjnego wydawanego przez Polski Związek Żeglarski była już przedmiotem rozważań w orzecznictwie.

Zgodnie z postanowieniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 września 2015 r. (sygn. akt. VI SA/Wa 1862/15, Legalis Numer 1369174), żaden z przepisów ustawy o żegludze śródlądowej ani ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1468, 1495, 2251), dalej: ustawa o sporcie, nie wskazują, aby patent żeglarski miał formę decyzji, bądź Polski Związek Żeglarski byłby uprawniony do wydawania decyzji w tym zakresie. Dlatego przepisy ustawy o żegludze śródlądowej nie przewidują kompetencji Ministra Sportu (d. Ministra Sportu i Turystyki) jako organu odwoławczego. Przepis art. 37a ustawy o żegludze śródlądowej określa kompetencje Ministra, które należy zaliczyć jako prawodawcze. W myśl bowiem ust. 15, minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi w drodze rozporządzenia: wymagania niezbędne do uzyskania dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień, w szczególności dotyczące wiedzy i umiejętności z zakresu żeglarstwa, oraz odpowiadający im zakres uprawnień do prowadzenia jachtów żaglowych albo motorowych (pkt 1), sposób i tryb przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 8 (pkt 2), wzór zaświadczenia ze zdania egzaminu (pkt 3), wzory dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień (pkt 4), wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 8, oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 3 (pkt 5) - biorąc pod uwagę bezpieczeństwo żeglugi, konieczność zapewnienia jednolitego sposobu prowadzenia egzaminu, zakres uprawnień uzyskiwanych po zdaniu egzaminu, koszty poniesione przez właściwy polski związek sportowy lub podmiot upoważniony oraz warunki wskazane w ust. 11.

Natomiast z rozdziału 4 ustawy o sporcie zatytułowanego: „Nadzór nad polskim związkiem sportowym” wynika, że zakresem kompetencji kontrolnych i nadzorczych Ministra objęta jest działalność polskich związków sportowych z punktu widzenia zgodności tej działalności z przepisami prawa lub postanowieniami statutu (art. 16). W przepisie art. 22 ust. 2 ustawy o sporcie są wymienione sytuacje, w jakich Minister wydaje decyzje jako narzędzie nadzorcze. Wśród wymienionych nie ma sytuacji objętej art. 37a ust. 7 ustawy o żegludze śródlądowej.

Dodatkowe, jednakże ściśle określone kompetencje dla Ministra Sportu (d. Ministra Sportu i Turystyki) wprowadza art. 38b ustawy o żegludze śródlądowej, według którego organ ten w formie decyzji rozstrzyga o upoważnieniu podmiotu innego aniżeli właściwy polski związek sportowy do przeprowadzenia egzaminu potwierdzającego posiadanie odpowiedniej wiedzy i umiejętności z zakresu żeglarstwa (art. 37b ust. 1 w zw. z art. 37a ust. 8 ustawy o żegludze śródlądowej).

Z powyższego w żaden sposób nie wynika, aby Polski Związek Żeglarski w czynnościach o wydanie dokumentu określającego uprawnienia do prowadzenia określonej wielkości jachtów żaglowych na określonych wodach posiadał uprawnienia do wydania decyzji, a postępowanie przed nim toczyło się według zasad Kodeksu postępowania administracyjnego, a następnie Minister był organem odwoławczym. Podobne wnioski należy wysnuć z uregulowań Rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki w sprawie uprawiania turystyki wodnej z dnia 9 kwietnia 2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 460), które doprecyzowuje unormowania ustawowe, a w zakresie uprawnień Ministra potwierdza je jako nadzorcze (np. możliwość wyznaczenia przedstawiciela Ministra jako członka komisji - § 16 ust. 5, informowanie Ministra o planowanych terminach egzaminu i konkretnym terminie egzaminu - § 19 ust. 4 i 5, obowiązek przekazania Ministrowi kopii protokołu z egzaminu - § 19 ust. 6 tego aktu).

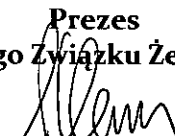
Dotychczasowe rozważania prowadzą do wniosku, iż przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego – art. 263 § 1, art. 56 lub art. 39 – nie mają zastosowania do wysyłki zamówionego przez klienta patentu żeglarskiego.

Rozporządzenie Ministra Sportu i Turystyki, o którym mowa wyżej, w § 22 ust. 2 wskazuje, iż opłata za czynności związane z wydaniem patentu albo licencji wynosi 50 zł. Wykładnia językowa prowadzi do wniosku, iż w pojęciu wydania nie mieści wysyłki dokumentu do klienta. Procedura wydania dokumentu kończy się z momentem jego wytworzenia przez PZZ na podstawie złożonego przez klienta wniosku. Natomiast o sposobie odebrania wydanego przez PZZ dokumentu decyduje klient, mając do wyboru dodatkową odpłatną wysyłkę listowną, czy też bezpłatny odbiór wydanego dokumentu.

Mając na uwadze powyższe zwracam się do Pana Dyrektora z prośbą o spotkanie poświęcone omówieniu powyższego problemu.

Licząc na przychylność pozostaję z wyrazami szacunku,

Prezes
Polskiego Związku Żeglarskiego

dr Tomasz CHAMERA

